

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci navrhovatele: **předseda Městského soudu v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, proti kárně obviněnému: **JUDr. K. K.**, soudce Městského soudu v Praze, zastoupeným JUDr. Michalem Paule, advokátem, se sídlem Bělehradská 572/63, Praha 2, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 11. 7. 2017, v řízení o námitce podjatosti předsedy kárného senátu JUDr. Jakuba Camrdy ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 13 Kss 6/2017, vznesené kárně obviněným soudcem,

t a k t o :

Předseda kárného senátu JUDr. Jakub Camrda **není** vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 13 Kss 6/2017.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 11. 7. 2017 navrhovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodl, že jednání kárně obviněného soudce má znaky kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, a uložil kárně obviněnému soudci kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) téhož zákona, tedy snížení platu.

[2] Podáním ze dne 19. 3. 2018 kárně obviněný soudce ve smyslu § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vznesl námitku podjatosti vůči předsedovi kárného senátu JUDr. Jakubu Camrdovi.

[3] V námitce podjatosti kárně obviněný soudce poukázal na to, že předseda kárného senátu odmítá akceptovat omluvy z nařízeného jednání z důvodu jeho nepříznivého zdravotního stavu, přičemž k doložení této skutečnosti mu ukládá nepřiměřeně krátké lhůty. Nesouhlasil dále s tím, že předseda senátu mu měl sdělit, že hodlá věc skončit doslova za každou cenu. Brojil rovněž proti tomu, že při opakovaných omluvách ze zdravotních důvodů bude jeho zdravotní stav na základě požadavku kárného soudu zkoumán znalecky. Předsedovi kárného senátu dále vyjádřil nedůvěru v tom smyslu, že v minulosti působil jako náměstek ministra spravedlnosti.

[4] Ve vyjádření k námitce podjatosti ze dne 20. 3. 2018 předseda kárného senátu JUDr. Jakub Camrda obsáhle popsal svůj postup v předmětné kárné věci a vysvětlil, že kárný senát kárně obviněnému soudci v minulosti vycházel vstřícně, neboť nařízená jednání opakovaně k jeho žádostem odročoval. Měl za to, že kárný senát činil všechny řádné kroky k tomu, aby bylo předmětné řízení včas skončeno. Je skutečností, že s ohledem na platnou právní úpravu poznamenal, že pokud kárný senát provedl úkony v řízení zahájeném před uplynutím

svého funkčního období, má řízení dokončit, tudíž není pravdou, že by byl motivován řízení skončit za každou cenu, neboť povinnost dané řízení kárným senátem dokončit je dána přímo právní úpravou. Ve vztahu k námitce poukazující na to, že působil jako náměstek ministra, uvedl, že tuto funkci vykonával v letech 2003 až 2004 před svým jmenováním do funkce soudce. Toto předchozí působení jakýmkoli způsobem neohrožuje jeho nestrannost a nezávislost. Z jeho rozhodovací činnosti v žádném případě nelze dovodit, že by stranil ministerstvu spravedlnosti či jiným kárným navrhovatelům.

[5] Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., které se v kárném řízení přiměřeně použije dle ustanovení § 10 zákona č. 7/2002 Sb., *„Soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávání věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“*

[6] K výkladu citovaného ustanovení Nejvyšší správní soud obecně uvádí, že poměr soudce k věci je ve smyslu citovaného ustanovení třeba chápat jako přímý zájem soudce na daném řízení, zejména na jeho výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům pak mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

[7] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, totiž je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy). Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. však představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen zcela výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

[8] Kárně obviněný soudce námitku podjatosti předsedy kárného senátu JUDr. Jakuba Camrdu založil na skutečnosti, že odmítá akceptovat jeho řádné omluvy z nařízeného jednání, že k doložení příslušných podkladů mu stanoví nepřiměřeně krátkou lhůtu a že v minulosti působil jako náměstek ministra spravedlnosti.

[9] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce v daném případě, objektivní naproti tomu svědčí o tom, zda soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti.

[10] Subjektivní náhled jmenovaného soudce, jak vyplývá z jeho vyjádření, svědčí o tom, že se za podjatého v souzené věci nepovažuje.

pokračování

[11] Z hlediska objektivního má při posuzování námitky podjatosti v této věci klíčový význam ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., věta třetí, podle níž *„důvodem ke vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“*.

[12] Argumentace kárně obviněného soudce dovolávající se neakceptování řádných omluvenek, stanovení krátkých lhůt k doložení příslušné dokumentace, a snahy předsedy kárného senátu JUDr. Jakuba Camrda vést řízení a dokončit jej, nemůže být shledána důvodnou, neboť okolnosti spočívající v postupu předsedy kárného senátu v dané věci podle ustanovení § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s. nemohou být důvodem pro jeho vyloučení.

[13] Nejvyšší správní soud rovněž nemůže akceptovat námitku kárně obviněného soudce, že předseda kárného senátu JUDr. Jakub Camrda je podjatý z toho důvodu, že v minulosti byl náměstkem ministra spravedlnosti. K tomu Nejvyšší správní soud především konstatuje, že tato argumentace je opožděná, neboť kárně obviněný soudce se o složení kárného senátu dozvěděl dne 11. 8. 2017, přičemž od tohoto data mu plynula lhůta 7 dnů pro uplatnění této zjevné skutečnosti, která je o předsedovi kárného senátu JUDr. Jakubu Camrdovi veřejně známa. Nad rámec výše uvedeného je k tomu nutné uvést, že s. ř. s. počítá s tím, že soudci přecházejí z jedné soudní instance do druhé, případně, že do soudnictví přicházejí z orgánů veřejné správy. V takovém případě podle ustanovení § 8 odst. 1 věta druhá s. ř. s. platí, že *„Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení“*. V posuzované věci se však předseda kárného senátu JUDr. Jakub Camrda na projednání daného kárného návrhu u kárného navrhovatele zjevně nepodílel, neboť kárný návrh byl podán až v roce 2017, přičemž předseda kárného senátu JUDr. Jakub Camrda byl náměstkem ministra spravedlnosti v letech 2003 až 2004. Nadto kárný návrh nebyl podán ministrem spravedlnosti, ale předsedou Městského soudu v Praze.

[14] Vzhledem k tomu, že skutečnosti uváděné kárně obviněným soudcem nemohou být ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti kárně obviněný soudce netvrdí, rozhodl Nejvyšší správní soud, že předseda kárného senátu JUDr. Jakub Camrda není vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 13 Kss 6/2017.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu